

N:o 106.

Af Herr Pehr Ericsson: Om höjande af införseltullen å gröfre linneväfnader.

I en tid då en allmän klagan förspörjes öfver en allt mer och mer tilltagande svårighet för den arbetande klassen att kunna utgöra sina utskylder och förskaffa sig sina oundgängligaste lefnadsförnödenheter, forskar man efter de verkande orsakerna till en sådan betryckt ställning och har ibland andra orsaker trott sig finna nedsättningen i importtullen å våra inhemska tillverkningar utgöra en icke ringa orsak till den betryckta ställningen inom landet. Ibland dessa tillverkningar må nämnas den gröfre linneväfnadsindustrien, som i vissa landsorter utgjort en inkomstkälla för allmogen och beredt densamma en nödig utkomst, men genom nedsättningen i importtullen å dessa väfnader med omkring hundra procent erhöill denna husslöjd, om icke helt och hållet dödsstöten, likväl ett slag som betydligt orsakat dess aftynande.

Att med siffror kunna belysa den minskning i tillverkningen som i sednare åren skett är en omöjlighet, emedan ej några tillförlitliga uppgifter i sådant afseende kunna erhållas, men i afseende på importen af gröfre linneväfnader såsom blaggarn, buldan m. fl. lemnar Kommerce-kollegii berättelse den upplysning, att då införseln år 1864 utgjorde 17,792 skålp., så hade den 1868 uppgått till 40,925 skålp och på fem år höjt sig med mer än hundra procent, hvilket torde utgöra ett bevis att den inhemska tillverkningen är i starkt aftagande. När landet blifver välsignadt med goda skördar, kan en minskad husslöjd ej förete så olyckliga följder, som när missväxt inträffar. Det är då som Staten alltid måste träda emellan och genom undsättningsmedel bispringa den hjälpbehöfvande befolkningen

och lindra nöden. För att icke Staten alltför ofta skall nödgas lemna understöd åt den behöfvande, anser jag det vara nödigt att våra inhemska tillverkningar erhålla nödigt skydd för att kunna existera. Man invänder väl, att den Franska traktaten lägger hinder i vägen för en förhöjning i tullen, men i afseende på gröfre linneväfnader kan jag ej finna denna traktat kunna förhindra en tullförhöjning. Jag får fördenskull föreslå:

att införseltullen å gröfre linneväfnader höjes från 15 till 20 öre pr skålpund.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1870.

Pehr Ericsson
från Gefleborgs län.

N:o 107.

Af Herr S. Ribbing: Om underdånig framställning till Kongl. Maj:t rörande utredning af frågan om förändring eller delvis skeende indragning af de civila embetsverken och embetena.

Det synes vara en temligen allmänt utbredd mening, att flera väsendtliga förändringar beträffande Statens embetsverk och embetsmän i våra dagar äro möjliga och önskvärda, i riktning såväl att åstadkomma en lämpligare anordning af embetsmannaförvaltningen och embetsmännens ställning, som att vinna besparingar i de utgifter, som nu utgå till embetsmännens aflönande: bevis på befintligheten af en sådan öfvertygelse äro, utom hvad som genom tryck i ämnet blifvit offentliggjordt, de upprepade motioner och förslag i samma ärende, som vid riksdagarne ständigt ånyo återkommit. Denna mening, att såväl utgifterna för vårt embetsmannaväsen